भेदः । यथोक्तं सां प्रभा प्रमाता चेतनः शुद्धः प्रमाणं हत्तिरेव नः । प्रमाध्यांकारहत्तीनां चेतने पृतिबिम्बनसृ । प्रतिबिग्बतष्टतीनां विषयो मेव उच्यते। सालाइ-र्शनक्षं च साचित्वं वक्त्रति खयम् । चतः खात् कार-षाभावाद्व नेः साच्येव चेतनः । विष्णादेः सर्वेशाचित्वं नोग 'जिङ्गाद्यभायतः"। "प्नाचिवपय यविकत्यनिहाः स्थतवः" पातं छ "इन्द्रियण्णाविकया चित्तस्य बाह्य-यस परागात् तद्विषयसामान्यविशेषात्मनी । श्रेश विशेषात्र-भारणं प्रभाना हत्तिः प्रत्यन्तं प्रमाणं, फलमविधिष्टः पौ-रुषेयिचत्रहत्तिवे:धः" भाष्यम् "अनिधिगततत्त्ववोधः पौर्षेयो व्यवहारहेतः एमा तत्करणं प्रमाणम्। नतु पुरुषवत्ती बोधः कवं चित्तगतायावृत्तेः फर्नं न हि बरिरगोचरव्यापारेख परशुना पनाघे छिटा क्रियते रत्यत चाइ चिविष्ट इति। न इ पुरुषगती बोधो जन्यते चाप त चैतन्यमेव बुद्धिदर्पणीप्रतिविभ्नतं बुद्धि-बच्या अर्थोकारया तदाकारतानापाद्यमानं फल्म्। तच तथामूनं वुद्धेरविधिष्टं बुद्ध्यात्मिका हिनाः हिनाच बुद्धातिमनेति सामानाधिकरख्याद्युक्तः प्रमाण्यक्रभाव दल्यर्थः विव । पुमाणस्य भावः भाक्ष्य पामाण्य न तल् पुमाणता स्त्रो त्व प्रमाणत्व न॰ पुमाणभावे दमितिकर-याली प्रमाती च। छहे अप्रविधेयभानेना न्यास्थले प्रमाच-चट्छ ममाबरणपराले किचिश्कवचनता यवा वदाः प्रमाणं स्तराः प्रमाणम्" राखादी । कचित् बद्धान्तता यथा "प्रसम्बातमानोणमानामनाः प्रमाखानि"गो॰स्रः। तत्र पूर वेमः याद्वरप्रमालजातेरेकत्वात् एकवक्ततम्। अत्तरम पत्यचलादिजातिचत्रस्यकर्णानां बद्धत्वात् बद्धवनता दति प्रथमाव्य त्पादे गदाभरेण प्रविद्वतम् तह्य दश्यम्। बाभान्यत्वात् क्रीवतैवास्य । कचित् विशेषपरसे स्तीलः परता यथा पुमाची । स्ती पुमाची यस व बी॰ 'स्वप् प्रचीप्रनाच्योः पाञ्चप्रमा न कप्। त्रीप्रमाच रही व सि॰कौ॰। दवरिमायभेदे च। "पुनाये मात्रजदयसज्-दन्नचः " षा॰ इत्ती दश्यम् |

प्रमाणवाधिताधिक पु॰ पुनाचेन वाधितोऽधी बस्र कप्। वर्कभेदे तर्क्यव्हे १२५५ प्र॰ दश्यम्।

प्रमाणिक ति॰ प्रमाणं सिविकेत्रतयाऽस्यस्य दन् । ष्रमाण-सिवे 'प्रमाणिका करी दगी" दःर॰ उक्ते सप्ताका-रपादके श्वन्दोभेदे स्त्री । श्परिमाणभेददृते मध्यमा-कृतकूपरान्तरमितपरिमाणवृते कसी हमनः। प्रसातासङ्घ प्रगतो मातासङ्कार्यत्वेत स्वत्वा वरः । १मा-तामङ्ख पितरि स्वभरः । तस्य पत्नी कीव् । प्रमाता-सङ्गी शतस्त्रयां स्त्री ।

प्रसाद्ध ति॰ प्रिमिति प्रमिन्त च । प्रमाज्ञानक ति ।
न्यायनये 'यस्ये प्रमाज्ञिक साप्युक्तस्य पृष्टितः स प्रसाता वात्स्याः। सांस्थमते गुडकेतने। इतिसाक्षी कः ।
प्रमाण्यस्य तहाक्यम दश्रम् । वदान्तिमते 'मेहातीतो विश्व से सिनिप्रिमिहितो से हिस्सान्य सिन् साक्षी सेवित् प्रमा तत्पृतिफिन्तियण्यीयते । प्रमाता दस्यक्रिदिश क्रनः करण्यदिते पृतिविक्तितं तदशक्तिद्वं वा केतन्यमेव प्रमाता।

प्रसाध प्रश्म- सथ- भावे चळा। श्वनाटु हरणे श्रापीडने च । वा॰ कर्ताट ण । श्रुमारानुचरभेरे भा॰ ग॰ ४६ ख॰। खार्वे खक् । श्रीनवपारिषद्पमधनणे प्र॰ हरिवं॰श्दश्ख॰ ५ धृतराष्ट्रपुत्रभेरे प्र॰ भा॰हो॰ १५७ छ०।

प्रसाधिन् ति॰ प्रमणाति प्र+षध-षिनि । श्वसाद् हारके २ पीड़के च । "इन्द्रियाचि प्रमाधीनि गीता । स्त्रियां कीप्। सा च श्वपस्रोभेदे मा॰ घा॰ १२८६०। धरा- चसभेदे पु॰ भा॰ व॰ १८८२०

प्रमाद ए॰ प्र+पद-षञ् । १कर्त व्ये सक्त व्यविध्या तती निहत्ती सकर्त व्ये कर्त्तव्यविध्या तत्र प्रहत्ती वा स्वव-भागतायाम् स्वतरः । स्ववधानतायव्ये १५१७ व्याम् । स स तत्तीगुणमार्थाः तमस्यव्ये १२१५ पृ॰ व्याम् । तस्य सम्रोष्टक्षत्तात्त्रार्थातः वोध्यम् ।

प्रसादवर्त् पु॰ प्रमादोऽस्यस्य सहस्य वश् । १प्रमादयुते श्यमभीत्यकारिण जटा॰।

प्रमादिन् ति॰ प्रमादः निल्लयोगे रिन न त चल्र चल्र चे एकाचरकदनात् तस्य निषेधात्। निल्पमादयुक्ते "एकः

प्रमापण न॰ प्र+ मीज- इंसाबां सार्वे चिच- चाते पुक् ख्युर्। मारचे चमरः।

प्रसायुक्त त्रि॰प्र + पी-ताच्छी त्ये डक्क । प्रमरण गीवे 'क चास्य प्रियं प्रमायुक्तं भवति हैं हैं डि॰। 'प्रमायुक्तं पर-चार्योद्धम्' भा॰। चित्र जटा॰। १परिकिते। प्रसित् त्रि॰ प्र+िष्म-भी वा क्रा। १चाते १प्रथभावधारिते प्रसिताच्चरा स्त्री प्रमितानि परिपितानि सचरास्य य-सास्। स्त्रानिपरोमि बास्यान रूपायां टीकायकै सहर्च दिनामि प्रदेशिको भेरी न्यः प्रमिताच्चरा स्वस्य स्